

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 725

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 4 august 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE BIROULUI PERMANENT AL CAMEREI DEPUTAȚILOR	
13. — Decizie privind aprobarea tarifelor pentru publicarea actelor în Monitorul Oficial al României, părțile I-VII	2–3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 32 din 30 ianuarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (7) și ale art. 47 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	4–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.905. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea derogării în scopul cercetării științifice pentru unele specii de pești	8–10
ACTE ALE ORDINULUI ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA	
29. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 3/2009	11
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 179 din 19 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	12–16

ACTE ALE BIROULUI PERMANENT AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

DECIZIE

privind aprobarea tarifelor pentru publicarea actelor în Monitorul Oficial al României, părțile I-VII

În temeiul art. 20 și 21 din Legea nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Biroul permanent al Camerei Deputaților adoptă prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Se aprobă tarifele pentru publicarea actelor în Monitorul Oficial al României, părțile I-VII, care se aplică în anul 2025. Tarifele sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

(2) Pagina de manuscris a actelor înaintate spre publicare în Monitorul Oficial al României, părțile I-VII, reprezintă 2.000 de semne, inclusiv spațiile.

(3) Tariful de publicare a actelor în Monitorul Oficial al României, Partea I bis, se exprimă în lei/pagină, indiferent de numărul de caractere.

(4) Paginile publicate în facsimil în Monitorul Oficial al României, părțile I-VII, sunt considerate pagină pe pagină sau, după caz, subdiviziuni de pagină (1/2) și se facturează la tariful aprobat.

(5) Actele înaintate spre publicare în Monitorul Oficial al României, părțile I-VII, vor avea un conținut lizibil tehnoredactat la un rând și jumătate, cu corp 12 Times New Roman, fără ștersături sau adăugări nedactilografiate, care fac de neînțeles textul acestora.

(6) Tarifele conțin taxa pe valoarea adăugată.

(7) Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această decizie a fost aprobată în temeiul art. 1 din Decizia Biroului permanent al Camerei Deputaților nr. 11/2025 privind exercitarea atribuțiilor Biroului permanent al Camerei Deputaților de către membrii acestuia în perioada vacanței parlamentare din lunile iulie și august 2025.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
SORIN-MIHAI GRINDEANU

T A R I F E

pentru publicarea actelor în Monitorul Oficial al României, părțile I-VII

1. Monitorul Oficial al României, Partea I

1.1. Publicare acte în Monitorul Oficial al României, Partea I	165 lei/pagina de manuscris
1.2. Publicare acte în Monitorul Oficial al României, Partea I bis	5 lei/pagină

2. Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba maghiară

2.1. Publicare acte	189 lei/pagina de manuscris
---------------------	-----------------------------

3. Monitorul Oficial al României, Partea a II-a

3.1. Publicarea actelor prevăzute la art. 6 din Legea nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare	165 lei/pagina de manuscris
---	-----------------------------

4. Monitorul Oficial al României, Partea a III-a

4.1. Pierderi acte persoane juridice	25 lei
4.2. Pierderi acte persoane fizice, schimbări de nume	—
4.3. Acte ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege: a) citații emise de instanțele judecătorești; b) ordonanța judecătorești privind pierderea, sustragerea sau distrugerea cecului ca instrument de plată, a cambiei și a biletului la ordin; c) hotărârea instanței judecătorești rămasă definitivă, prin care se constată că proveniența bunurilor este justificată, respectiv că dobândirea unei cote-părți din avere sau a anumitor sume determinate nu are caracter justificat; d) alte acte procedurale a căror publicare este prevăzută de lege.	138 lei/pagina de manuscris
4.4. Hotărâri judecătorești care atestă calitatea de lucrător sau colaborator al Securității	
4.5. Concursuri prevăzute de lege	
4.6. Acte a căror publicare este prevăzută de lege: a) raportul periodic de activitate al autorităților publice în temeiul Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare; b) raportul Consiliului Superior al Magistraturii și raportul privind starea justiției; c) bilanțuri de ocupare a forței de muncă pe județe și la nivel național; d) alte acte a căror publicare este prevăzută de lege.	

5. Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a

5.1. Publicarea actelor prevăzute de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare	138 lei/pagina de manuscris
5.2. Publicarea altor acte prevăzute de lege	

6. Monitorul Oficial al României, Partea a V-a

6.1. Publicarea contractului colectiv de muncă la nivel național și de ramură, a convențiilor și recomandărilor Organizației Internaționale a Muncii, precum și a altor acte stabilite prin dispoziții legale	138 lei/pagina de manuscris
---	-----------------------------

7. Monitorul Oficial al României, Partea a VI-a

7.1. Publicarea anunțurilor privind regimul contractelor de concesiune, închiriere, vânzare de bunuri proprietate publică și privată, prevăzute de lege	138 lei/pagina de manuscris
7.2. Publicarea anunțurilor privind regimul finanțărilor nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, prevăzute de lege	
7.3. Publicarea altor acte prevăzute de lege	

8. Monitorul Oficial al României, Partea a VII-a

8.1. Publicarea actelor prevăzute de Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperației, republicată, cu modificările ulterioare	138 lei/pagina de manuscris
8.2. Publicarea altor acte prevăzute de lege	

NOTĂ:

Tarifele conțin TVA.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 32

din 30 ianuarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (7) și ale art. 47 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Ioan Sava și Ana Daniela Sava în Dosarul nr. 198/35/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 357D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 712D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (7) și ale art. 47 alin. (5) din aceeași lege, excepție ridicată de aceiași autori în Dosarul nr. 173/35/2018 al aceleiași instanțe.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate din dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea acestora. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura propusă. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 712D/2020 la Dosarul nr. 357D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că în jurisprudența sa Curtea Constituțională a constatat conformitatea cu dispozițiile Constituției a prevederilor de lege criticate în cauza de față, prin raportare la susțineri similare celor formulate și de autorii prezentei excepții de neconstituționalitate. Menționează, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 566 din 16 septembrie 2021 și nr. 816 din 9 decembrie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Sentința civilă nr. 814 din 5 martie 2019 și prin Sentința nr. 1.551 din 22 aprilie 2019, pronunțate în Dosarul nr. 198/35/2018 și, respectiv, nr. 173/35/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (5) din**

Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, respectiv a prevederilor art. 46 alin. (7) și ale art. 47 alin. (5) din aceeași lege.

8. Excepția a fost ridicată de Ioan Sava și Ana Daniela Sava în cauze având ca obiect anularea unor rezoluții de clasare emise de Inspecția Judiciară și obligarea acestora la reluarea verificărilor prealabile cu privire la activitatea unui judecător, respectiv a unui procuror.

9. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile art. 46 alin. (7) din Legea nr. 317/2004, referitoare la intervenția prescrierii acțiunii disciplinare, sunt neconstituționale atât timp cât nu sunt luate în considerare cauzele de întrerupere a termenului de prescripție sau suspendare a răspunderii disciplinare prevăzute de Codul de procedură civilă și de Codul de procedură penală, deși Legea nr. 317/2004 se completează cu dispozițiile acestora.

10. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 se arată că, prin Decizia nr. 397 din 3 iulie 2014, Curtea Constituțională a constatat că sintagma „rezoluția de clasare este definitivă” din cuprinsul art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 este neconstituțională, astfel că s-a permis accesul la o instanță judecătorească în vederea contestării rezoluției de clasare. Din anul 2014, textul legal menționat nu a fost modificat pentru a fi pus în acord cu cele statuate de Curtea Constituțională, existând un vid legislativ cu privire la căile de atac și instanța competentă în situația plângerilor împotriva soluțiilor de clasare. Cu privire la prevederile art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, se arată că Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a adoptat, în data de 13 februarie 2017, o soluție de principiu, hotărând că rezoluția de clasare în temeiul art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004 poate fi contestată în fața instanței de contencios administrativ și fiscal, fără îndeplinirea unei proceduri prealabile. Autorii excepției susțin că această intervenție a Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție este în contradicție cu dispozițiile art. 10 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, având în vedere că, atunci când nu există o reglementare specială privitoare la căile de atac și instanța competentă, sunt aplicabile dispozițiile generale în materie, respectiv cele ale art. 10 din Legea nr. 554/2004. Se susține că prevederile art. 5 alin. (3) din Codul de procedură civilă nu pot constitui temei al soluției Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât pricina dedusă judecății poate fi soluționată în baza cadrului general, respectiv Legea nr. 554/2004, și doar în absența unei legi care să reglementeze o anumită situație devin aplicabile dispozițiile acestui articol. Deci se observă că, prin soluția adoptată, Înalta Curte a încălcat înseși considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 589 din 13 septembrie 2016, prin care se arată că partea interesată poate ataca în fața instanței de judecată rezoluția de clasare pentru motivul

prevăzut de art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004, după confirmarea acesteia de către inspectorul-șef. Având în vedere folosirea, în soluția de principiu din 13 februarie 2017, a sintagmei „poate fi contestată la instanța de contencios fără îndeplinirea unei proceduri prealabile”, rezultă că reclamantul are posibilitatea parcurgerii unei proceduri prealabile, respectiv plângerea la inspectorul-șef, acesta putând desființa rezoluția de clasare și rezolva favorabil petiția reclamantului, fără a se ajunge în fața instanței judecătorești. Ca atare, apreciază că reclamantul nu poate fi obligat să renunțe la procedura prealabilă și să sesizeze instanța de contencios administrativ și fiscal.

11. Autorii excepției mai susțin că prevederile art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, care consacră competența exclusivă a Curții de Apel București și termenul de 15 zile, sunt în contradicție cu dispozițiile constituționale ale art. 16, întrucât, prin stabilirea unei singure instanțe, se încalcă prevederile cadrului general, respectiv art. 10 din Legea nr. 554/2004, deși există curți de apel teritoriale care au competență de soluționare a cauzelor de contencios administrativ și fiscal.

12. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată în privința art. 46 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 și întemeiată în privința art. 47 alin. (5) din aceeași lege, arătând, în acest sens, că nu se justifică instituirea unei competențe speciale în favoarea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, această prevedere fiind de natură să supună justițiabilii la cheltuieli suplimentare excesive pentru a-și realiza dreptul la apărare în toate formele permise de lege, inclusiv prin susținerea cauzei în fața instanței competente, încălcându-se astfel dreptul acestora la un proces echitabil.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 46 alin. (7) și ale art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012. Ulterior sesizării Curții Constituționale, Legea nr. 317/2004 a fost abrogată prin Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1105 din 16 noiembrie 2022; textele de lege criticate cuprinse în Legea nr. 317/2004 pot forma însă obiect al controlului de constituționalitate, fiind aplicabile în cauzele aflate pe rolul Curții de Apel București, ținând seama de cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, cu referire la sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și

funcționarea Curții Constituționale, sintagmă care este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. De altfel, soluțiile legislative criticate din Legea nr. 317/2004 se regăsesc, în prezent, într-o redactare identică, în art. 47 alin. (7), respectiv art. 48 alin. (3) din Legea nr. 305/2022.

17. În consecință, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 46 alin. (7) și ale art. 47 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul conținut normativ:

— Art. 46 alin. (7): *„(7) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de 30 de zile de la finalizarea cercetării disciplinare prealabile, dar nu mai târziu de 2 ani de la data la care fapta a fost săvârșită.”;*

— Art. 47 alin. (5) teza întâi: *„(5) Rezoluția de respingere a sesizării prevăzută la alin. (1) lit. b) și alin. (4) poate fi contestată de persoana care a formulat sesizarea la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără îndeplinirea unei proceduri prealabile. (...)”*

18. Art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004, la care face trimitere textul anterior citat [art. 47 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 234/2018], prevede că, în cazul sesizării Inspecției Judiciare, din oficiu sau la cererea oricărei persoane interesate, inspectorul judiciar poate dispune, prin rezoluție scrisă și motivată, respingerea sesizării, în cazul în care se constată, în urma efectuării cercetării disciplinare, că nu sunt îndeplinite condițiile pentru exercitarea acțiunii.

19. Art. 47 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, la care, de asemenea, se face referire în art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, stabilește că rezoluția inspectorului judiciar poate fi infirmată de inspectorul-șef, în scris și motivat, acesta putând dispune, prin rezoluție scrisă și motivată, una dintre soluțiile prevăzute la alin. (1) lit. a) sau c), adică admiterea sesizării, prin exercitarea acțiunii disciplinare și sesizarea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, sau respingerea sesizării, în cazul în care se constată, în urma efectuării cercetării disciplinare, că nu sunt îndeplinite condițiile pentru exercitarea acțiunii.

20. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, art. 5 alin. (1) privind cetățenia română, art. 16 alin. (2) privind preeminența legii, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 73 alin. (3) lit. l) privind domeniile de reglementare ale legii organice, art. 126 alin. (1) și (4) privind instanțele judecătorești, art. 147 alin. (4) privind caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale și în art. 148 alin. (2) și (4) referitoare la prioritatea reglementărilor europene cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil cuprins în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin raportare la art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului* din Constituție.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (7) din Legea nr. 317/2004, care reglementează termenul în care poate fi exercitată acțiunea disciplinară împotriva judecătorilor și procurorilor, că autorii

acesteia sunt nemulțumiți de caracterul special al norme, care conține o altă soluție legislativă decât cea din legea generală, invocând încălcarea principiului egalității în fața legii. Or, în critica pe care o formulează, aceștia compară regimul aplicabil răspunderii disciplinare a magistraților cu regimul răspunderii penale (aplicabil, desigur, inclusiv magistraților) prevăzut de Codul de procedură penală. Curtea constată că, deși este vizată aceeași categorie de persoane, respectiv magistrații, în discuție sunt totuși două materii distincte, ce reclamă reguli procedurale diferite, finalitatea angajării răspunderii disciplinare fiind cu totul alta decât în cazul răspunderii penale. Curtea a stabilit în mod constant că principiul egalității nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă unor situații egale trebuie să le corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Încălcarea principiului egalității și nediscriminării are loc atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă, ipoteză ce nu corespunde situației în discuție în cauza de față. De altfel, în jurisprudența sa, reprezentată, de exemplu, de Decizia nr. 215 din 17 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 10 aprilie 2009, Curtea a observat că stabilirea unei diferențe de tratament juridic care să conducă la concluzia existenței unei inegalități nu poate fi analizată prin compararea unor situații fundamental diferite, așa cum sunt și cele la care fac referire autorii prezentei excepții, respectiv ipoteza angajării răspunderii disciplinare, pe de o parte, și cea a tragerii la răspundere penală, pe de altă parte.

22. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 317/2004, Curtea s-a mai pronunțat, prin prisma unor critici similare, formulate de aceiași autori ai excepției, referitoare la absența unei proceduri prealabile la care să se poată recurge înainte să fie sesizată instanța judecătorească în vederea contestării rezoluției de clasare emise în ipoteza în care, în urma efectuării verificărilor prealabile, se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare. Astfel, prin Decizia nr. 566 din 16 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 23 noiembrie 2021, paragrafele 20-26, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția, reținând că, prin Decizia nr. 397 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 16 iulie 2014, a recunoscut dreptul de acces la instanță al persoanelor interesate în contestarea rezoluției de clasare întemeiată pe lipsa indicilor săvârșirii unei abateri disciplinare. În absența intervenției ulterioare a legiuitorului, care să reglementeze expres o anumită procedură pentru contestarea acestui tip de rezoluție de clasare, Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție a pronunțat, la 13 februarie 2017, o soluție de principiu, potrivit căreia, pentru contestarea rezoluției de clasare menționate nu este necesară îndeplinirea unei proceduri prealabile, această rezoluție putând fi contestată în fața instanței de contencios administrativ, fără îndeplinirea unei proceduri prealabile. În pronunțarea acestei soluții, Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție a ținut seama de principiul prevăzut de art. 5 alin. (3) din Codul de procedură civilă, referitor la judecarea pricinilor potrivit dispozițiilor edictate pentru instituția juridică asemănătoare (cea mai apropiată), adică, în speță, regimului juridic aplicabil acțiunii exercitate împotriva rezoluției de respingere a sesizării [art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, republicată].

23. Prin Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 8 octombrie 2018, au fost reglementate expres condițiile de exercitare a dreptului de acces la justiție pentru contestarea rezoluției de clasare a sesizării pentru lipsa indicilor săvârșirii

abaterii disciplinare pretinse, fiind introdus în acest sens un nou articol, art. 451, prin care au fost detaliate toate etapele procedurale necesar a fi parcurse, incluzând și o procedură prealabilă care constă în plângerea adresată inspectorului-șef, în termen de 15 zile de la comunicarea rezoluției de clasare în discuție.

24. De la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 397 din 3 iulie 2014, prin care Curtea Constituțională a recunoscut accesul la justiție împotriva rezoluției de clasare a sesizării pentru ipoteza în care, în urma efectuării verificărilor prealabile, se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, și până la intrarea în vigoare a Legii nr. 234/2018 s-au aplicat, prin analogie, tot dispozițiile art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 — referitoare la atacarea rezoluției de respingere a sesizării fără îndeplinirea unei proceduri prealabile.

25. Curtea Constituțională a observat (paragraful 24 din Decizia nr. 566 din 16 septembrie 2021, precitată) că, în realitate, criticile autorilor excepției vizau, la fel ca în cauza de față, o problemă de aplicare concretă a legii. Or, este atributul exclusiv al instanțelor judecătorești să determine legea incidentă în situații determinate, Curtea Constituțională neavând competența să se pronunțe asupra aspectelor referitoare la determinarea normelor legale incidente în fiecare cauză și la modul de aplicare efectivă a acestora la situațiile existente în fiecare proces. De asemenea, Curtea a reținut că autorii excepției au criticat, de fapt, soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, apreciind că dispozițiile art. 5 alin. (3) din Codul de procedură civilă nu ar fi putut constitui temei al acesteia, pentru că pricina dedusă judecății putea fi soluționată în baza cadrului general, respectiv Legea nr. 554/2004, și numai în lipsa unei legi care să reglementeze o anumită situație ar fi fost aplicabile dispozițiile acestui articol. Nemulțumirile determinate de stabilirea legii aplicabile nu pot fi însă examinate de Curtea Constituțională, competența acesteia fiind circumscrisă controlului de constituționalitate exercitat potrivit art. 146 lit. d) din Legea fundamentală.

26. În același sens, Curtea a mai reținut (prin Decizia nr. 566 din 16 septembrie 2021, paragraful 25) că, odată consacrat — prin Decizia Curții Constituționale nr. 397 din 3 iulie 2014 — dreptul de acces la justiție al persoanelor interesate să conteste rezoluția de clasare dată în situația în care, în urma efectuării verificărilor prealabile, se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, ar fi trebuit reglementată la nivel legal o procedură corespunzătoare. În absența unei astfel de intervenții a legiuitorului, instanța supremă a pronunțat soluția de principiu de la care a pornit nemulțumirea autorilor excepției. În concepția acestora, ar fi trebuit să fie parcursă mai întâi o procedură premergătoare introducerii acțiunii în instanță. Dar aceasta reprezintă o omisiune de reglementare, care excedează competenței Curții Constituționale, atâta vreme cât nu se constituie într-un viciu de neconstituționalitate. Întrucât este însă posibil accesul la o instanță judecătorească, în concordanță cu art. 21 din Constituție, reglementarea sau nereglementarea unei proceduri prealabile sesizării instanței nu reprezintă o chestiune care să pună în discuție constituționalitatea norme. Ca atare, instituirea unei astfel de etape premergătoare ține strict de opțiunea legiuitorului.

27. În ceea ce privește critica referitoare la competența de soluționare a contestației împotriva rezoluției de clasare în discuție, care ar trebui să aparțină curții de apel de la domiciliul reclamantului, potrivit art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, iar nu Curții de Apel București, Curtea Constituțională a precizat (paragraful 27 din Decizia nr. 566 din 16 septembrie 2021, precitată) că,

în jurisprudența sa, a constatat că stabilirea unei competențe materiale speciale a unei anumite instanțe nu este de natură să afecteze accesul liber la justiție al reclamanților, deoarece, în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. Astfel, legiuitorul este liber să stabilească anumite competențe speciale, fără ca prin aceasta să încalce, *de plano*, dreptul la un proces echitabil (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 146 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 17 mai 2017, paragrafele 20-23, prin care Curtea Constituțională a constatat că prin atribuirea competenței exclusive a Curții de Apel București pentru soluționarea acțiunilor împotriva ordinelor și deciziilor emise de președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei în exercitarea atribuțiilor sale nu se încalcă dreptul de acces liber la justiție).

28. De altfel, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la instanță nu este unul absolut. Astfel, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea a statuat că instituirea unor condiții procedurale pentru exercitarea dreptului de sesizare a instanței nu echivalează cu încălcarea art. 21 din Legea fundamentală referitor la accesul liber la justiție. Stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie o încălcare a dreptului de acces liber la justiție, iar accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție. De asemenea, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006, accesul liber la justiție implică, prin natura sa, o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța dreptului.

29. Prin Decizia nr. 146 din 14 martie 2017, precitată, analizându-se o critică similară celei formulate în cauza de față, în care autorii excepției au invocat faptul că pentru reclamanții

care au domiciliul în altă localitate este îngreunat accesul la justiție prin stabilirea competenței speciale în favoarea Curții de Apel București, Curtea a constatat că este neîntemeiată, deoarece normele de procedură oferă garanții pentru exercitarea accesului la justiție prin instituirea, de exemplu, a posibilității depunerii cererii de chemare în judecată prin poștă, curier, fax sau prin poștă electronică, prin comunicarea către reclamant a întâmpinării, prin posibilitatea de a solicita judecarea cauzei în lipsă, prin posibilitatea de a solicita efectuarea sau expedierea prin poștă de copii de pe actele din dosar etc. Astfel, Curtea constată că instituirea competenței materiale speciale în favoarea Curții de Apel București nu poate fi considerată o negare a efectivității dreptului de acces la justiție, ci aceasta constituie o expresie a obligativității exercitării drepturilor și libertăților cu bună-credință, în limitele instituite de lege.

30. Totodată, Curtea a observat că legiuitorul a instituit și în alte materii competența materială specială a Curții de Apel București, de exemplu, prin dispozițiile art. 19 alin. (7) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, care prevăd că deciziile adoptate de Consiliul Concurenței în plen vor putea fi atacate în procedura de contencios administrativ la Curtea de Apel București, sau prin dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004, potrivit căroră „*Orice persoană fizică sau juridică, dacă se consideră vătămată în drepturile sale recunoscute de lege printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al C.N.V.M. de a-i rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege, se poate adresa în contencios administrativ la Curtea de Apel București*”.

31. În ceea ce privește invocarea în cauză a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Constituție, referitoare la dobândirea, păstrarea și pierderea cetățeniei române, Curtea a constatat că nu au incidență în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

32. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, își menține valabilitatea soluția pronunțată prin Decizia nr. 566 din 16 septembrie 2021, mai sus citată, precum și considerentele care au stat la baza pronunțării acesteia.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Sava și Ana Daniela Sava în dosarele nr. 198/35/2018 și nr. 173/35/2018 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 46 alin. (7) și ale art. 47 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 ianuarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea derogării în scopul cercetării științifice pentru unele specii de pești

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției biodiversitate nr. 141.049 din 3.07.2025, ținând seama de Avizul Academiei Române nr. 48 din 4.03.2025, luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatice, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

în temeiul prevederilor art. 38 alin. (1) lit. a) și d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) și ale art. 37 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă capturarea/recoltarea, analizarea și eliberarea ulterioară a unui număr de exemplare din specii de pești, după cum urmează:

Nr. crt.	Speciile	Nr. exemplarelor	Stadiul de dezvoltare (ouă, larve imature, plantule sau adulți, pui, animale adulte)	Starea exemplarelor înaintea prelevării (vii, moarte, rănite, cu dizabilități)	Starea exemplarelor după prelevare (vii, moarte, rănite, cu dizabilități)
1.	<i>Barbus barbus</i>	30	Adulți/ Juvenili	Vii	Vii
2.	<i>Neogobius eurycephalus</i>	200	Adulți/ Juvenili	Vii	Vii

(2) Capturarea/Recoltarea exemplarelor din speciile de pești de la alin. (1) se va face din secțiunile prevăzute în anexele nr. 1-3.

(3) Numărul exemplarelor din speciile de pești de la alin. (1) este numărul maxim total ce ar putea fi identificat la nivelul tuturor secțiunilor prevăzute în anexele nr. 1-3.

Art. 2. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la data de 31 decembrie 2025.

(2) Capturarea/Recoltarea, analizarea și eliberarea ulterioară a exemplarelor din speciile de pești prevăzute la art. 1 se realizează numai de către Administrația Națională „Apele Române”, denumită în continuare *beneficiarul activității*, cu personal tehnic de specialitate.

(3) Capturarea/Recoltarea exemplarelor din speciile de pești prevăzute la art. 1 se va face folosind metode și mijloace legale, cu respectarea tehnicilor de capturare, pentru evitarea rănirii exemplarelor de faună sălbatică, prevăzute de legislația națională în vigoare.

(4) Exemplarele capturate vor fi identificate, analizate și eliberate în stare vie.

(5) Beneficiarul activității trebuie să respecte planurile de management, regulamentele și măsurile de management ale ariilor naturale protejate incluse în anexele nr. 2 și 3.

(6) Răspunderea asigurării condițiilor de sănătate a speciilor de pești prevăzute la art. 1, pe tot parcursul activităților de la capturare și până la eliberare, revine beneficiarului activității.

(7) Este interzisă folosirea utilajelor care prezintă un grad de uzură ridicat sau pierderi de carburanți și/sau lubrifianti.

(8) Se vor folosi utilaje și mijloace de transport cu motoare performante, dotate cu atenuatoare de zgomot și capotaje, în vederea încadrării în nivelul de zgomot admis, respectiv limitării pe cât posibil a activităților generatoare de poluare fonică.

(9) Beneficiarul activității se obligă să nu degradeze siturile pentru care se aplică derogarea și va ține evidența tuturor categoriilor de deșeuri generate și a modului de eliminare a acestora.

(10) În cazul unor accidente/intervenții care produc prejudicii obiectivelor de conservare sau integrității siturilor se vor demara lucrări de refacere ecologică ce vor fi vizate de administratorul ariilor naturale protejate, iar refacerea ecologică se va face pe cheltuiala beneficiarului activității.

(11) În cazul unui eveniment care pune în pericol mediul se anunță imediat autoritățile pentru protecția mediului: Agenția Națională pentru Mediu și Aree Protejate, Garda Națională de Mediu, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și administratorul ariei naturale protejate.

(12) Pentru activitățile prevăzute la alin. (2) se va solicita și se va obține autorizația de mediu pentru recoltare/capturare.

Art. 3. — (1) În termen de 7 zile de la data capturării, beneficiarul activității are obligația să transmită direcției județene pentru protecția mediului și autorității teritoriale care răspunde de silvicultură de pe raza administrativ-teritorială unde s-a desfășurat acțiunea de capturare/recoltare un raport asupra fiecărei acțiuni derulate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa nr. 4.

(3) Direcția județeană pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Mediu și Aree Protejate și Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, în maximum 30 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 5. — Anexele nr. 1-4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Diana-Anda Buzoianu

București, 18 iulie 2025.
Nr. 1.905.

Secțiuni în afara ariilor protejate

Nr. crt.	Nume râu/lac	Denumire secțiune	Cod secțiune	Corp de apă	Latitudine	Longitudine
MEHEDINȚI						
1.	Dunăre	Gruia	RO14120_1 (mal stâng)	Dunărea Porțile de Fier 2-Chiciu RORW14-1_B3	44.260917	22.684983
2.	Dunăre	Pristol	RO14130_1 (mal stâng)	Dunărea Porțile de Fier 2-Chiciu RORW14-1_B3	44.172300	22.782167
3.	Dunăre	Giurgiu		Dunărea Porțile de Fier 2-Chiciu RORW14-1_B3	43.910830	26.066960

Secțiuni incluse în arii protejate

Nr. crt.	Nume râu/lac	Denumire secțiune	Cod secțiune	Corp de apă	Latitudine	Longitudine	Denumire arie protejată	Cod arie protejată
CARAȘ-SEVERIN								
1.	Dunăre	Baziaș	RO14010_1	Fără corp	44.805100	21.383800	Porțile de Fier, cursul Dunării-Baziaș- Porțile de Fier	ROSCI0206, ROSPA0026
CĂLĂRAȘI								
2.	Dunăre	Chiciu	RO142900_2	Dunărea Chiciu-Isaccea RORW14-1_B4	44.136930	27.051120	Dunăre-Ostroave, canaralele Dunării, Oltenița-Mostiștea-Chiciu	ROSPA0039, ROSCI0022, ROSCI0131
GALAȚI								
3.	Prut	Giurgiuiești	RO14385	Prut — sector confl. Jijia-confl. Dunărea RORW13-1_B5	45.471874	28.196734	Lac Brateș, Lunca Joasă a Prutului	ROSPA0121, ROSCI0105
TULCEA								
4.	Dunăre	Reni	RO143900_3	Dunărea Chiciu-Isaccea RORW14-1_B4	45.456300	28.260133	Delta Dunării și Complex Razim-Sinoie, Delta Dunării	ROSPA0031, ROSCI0065
5.	Braț Chilia, Dunăre	Vâlkov	RO144000_3	Dunărea Chilia RORW14-1_B6	45.394550	29.581400	Delta Dunării și Complex Razim-Sinoie, Delta Dunării	ROSPA0031, ROSCI0065

Secțiuni biotă incluse în arii protejate

Nr. crt.	Nume râu/lac	Denumire secțiune	Cod secțiune	Corp de apă	Latitudine	Longitudine	Denumire arie protejată	Cod arie protejată
CARAȘ-SEVERIN								
1.	Dunăre	Baziaș	RO14010_1	Fără corp	44.805100	21.383800	Porțile de Fier, cursul Dunării-Baziaș- Porțile de Fier	ROSCI0206, ROSPA0026
CĂLĂRAȘI								
2.	Dunăre	Chiciu	RO142900_2	Dunărea Chiciu-Isaccea RORW14-1_B4	44.136930	27.051120	Dunăre-Ostroave, canaralele Dunării, Oltenița-Mostiștea-Chiciu	ROSPA0039, ROSCI0022, ROSCI0131

Nr. crt.	Nume râu/lac	Denumire secțiune	Cod secțiune	Corp de apă	Latitudine	Longitudine	Denumire arie protejată	Cod arie protejată
GALAȚI								
3.	Prut	Giurgiuilești	RO14385	Prut — sector confl. Jijia-confl. Dunărea RORW13-1_B5	45.471874	28.196734	Lac Brateș, Lunca Joasă a Prutului	ROSPA0121, ROSCI0105
TULCEA								
4.	Dunăre	Reni	RO143900_3	Dunărea Chiciu-Isaccea RORW14-1_B4	45.456300	28.260133	Delta Dunării și Complex Razim-Sinoie, Delta Dunării	ROSPA0031, ROSCI0065
5.	Braț Chilia, Dunăre	Vâlkov	RO144000_3	Dunărea Chilia RORW14-1_B6	45.394550	29.581400	Delta Dunării și Complex Razim-Sinoie, Delta Dunării	ROSPA0031, ROSCI0065

ANEXA Nr. 4

R A P O R T asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant

Specia pentru care s-a acordat derogarea

Numărul exemplarelor

Stadiul de dezvoltare

Starea exemplarelor înainte de prelevare

Starea exemplarelor după prelevare

Locul de prelevare

Data prelevării

Mijloace, instalații și metode avute în vedere

Stocarea și destinația specimenelor

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII☐ În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale☐ Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri☐ În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu☐ În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop☐ Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare

(Atașați documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data

Semnătura

ACTE ALE ORDINULUI ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA

ORDINUL ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 3/2009

În temeiul art. 53 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, întrunit în ședința din data de 15.07.2025, emite următoarea hotărâre:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 3/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 12 august 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 12 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) Departamentul profesional științific și de dezvoltare a profesiei, care are în componență:

- Compartimentul de dezvoltare a profesiei;
- Compartimentul standardizare;
- Comisia de specialitate a asistenților medicali generaliști;
- Comisia de specialitate a moașelor;
- comisii de specialitate pentru asistenții medicali.”.

2. La articolul 12 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) Departamentul de cercetare și inovare.”.

3. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Departamentul profesional științific și de dezvoltare a profesiei funcționează sub directa coordonare a unui vicepreședinte desemnat de Biroul executiv, la nivel național al OAMGMAMR, și sub directa coordonare a președintelui, la nivel de filiale județene/a municipiului București.”

4. La articolul 17 alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Departamentul profesional științific și de dezvoltare a profesiei îndeplinește următoarele atribuții.”.

5. La articolul 17 alineatul (2), litera g) se abrogă.

6. La articolul 17 alineatul (3), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Departamentul profesional științific și de dezvoltare a profesiei este condus de un șef de departament, asistent medical generalist/moașă/asistent medical, principal/licențiat, care îndeplinește următoarele atribuții.”.

7. După articolul 17 se introduc două noi articole, articolele 17¹ și 17², cu următorul cuprins:

„Art. 17¹. — (1) Departamentul de cercetare și inovare funcționează la nivel național sub directa coordonare a Biroului executiv și îndeplinește următoarele atribuții:

a) colaborează cu Ministerul Sănătății, cu instituții, autorități și organizații pentru dezvoltarea cercetării științifice și organizarea de manifestări științifice în domeniul îngrijirilor de sănătate;

b) elaborează studii în domeniul îngrijirilor de sănătate;

c) elaborează proiecte de cercetare în domeniul de interes al instituției;

d) coordonează și derulează procesul de cercetare științifică;

e) analizează și interpretează datele colectate în cadrul activității de cercetare;

f) diseminează rezultatele cercetărilor realizate;

g) monitorizează impactul și sustenabilitatea cercetărilor realizate;

h) participă la publicarea de articole de cercetări sau studii de caz ale membrilor organizației;

i) colaborează cu alte organizații, la nivel internațional, în proiecte de cercetare.

(2) Departamentul de cercetare și inovare este condus de un șef de departament, asistent medical generalist/moașă/asistent medical, cu experiență în cercetare, care îndeplinește următoarele atribuții:

a) propune teme de cercetare conducerii organizației;

b) identifică nevoile de îngrijire;

c) concepe și planifică studiile de cercetare științifică;

d) colectează și analizează datele clinic relevante în cadrul proiectelor de cercetare;

e) redactează articole științifice în vederea publicării; elaborează manuscrise pentru publicare;

f) analizează și interpretează statistic datele colectate în cadrul activității de cercetare;

g) facilitează implementarea proiectelor, studiilor și programelor de educație medicală continuă;

h) colaborează cu celelalte structuri care funcționează la nivelul OAMGMAMR;

i) colaborează cu șefii departamentelor de cercetare și inovare la nivel teritorial;

j) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de Biroul executiv al OAMGMAMR/Biroul consiliului județean/al municipiului București, în limitele competenței sale.

Art. 17². — La nivel teritorial Departamentul de cercetare și inovare funcționează sub directa coordonare a Biroului consiliului județean și colaborează cu Departamentul de cercetare și inovare de la nivel național pentru dezvoltarea și implementarea proiectelor de cercetare ale organizației.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România,
Mircea Timofte

București, 15 iulie 2025.
Nr. 29.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 179

din 19 mai 2025

Dosar nr. 303/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Craiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoe	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina-Gianina Prelipcean	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 303/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Maria-Camelia Drăgușin, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea

formulată de Tribunalul Iași — Secția I civilă, în Dosarul nr. 3.528/99/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Iași — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 14 noiembrie 2024, în Dosarul nr. 3.528/99/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept:

Dacă daunele-interese moratorii sub forma dobânzilor legale penalizatoare și actualizările cu indicele de inflație stabilite prin raportare la diferențele salariale acordate în favoarea unui grefier, prin hotărâri judecătorești prin care au recunoscut îndreptățirea la o valoare de referință sectorială superioară celei aplicate de angajator la data plății salariului, sunt supuse regimului fiscal prevăzut de dispozițiile art. 55 alin. (2) lit. j¹) și dispozițiile art. 296³ din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 76 alin. (2) lit. p) și art. 137 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. *Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 571/2003)

Capitolul III — Venituri din salarii

Definirea veniturilor din salarii

Art. 55. — (...) (2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor: (...)

j¹) sume reprezentând salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile; (...)

Titlul IX² Contribuții sociale obligatorii

Capitolul I — Contribuții sociale obligatorii privind persoanele care realizează venituri din salarii, venituri asimilate salariilor și venituri din pensii, precum și persoanele aflate sub protecția sau în custodia statului

Sfera contribuțiilor sociale

Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale

Art. 296³. — Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale sunt, după caz:

a) persoanele fizice rezidente, care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum și orice alte venituri din desfășurarea unei activități dependente, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte; (...)

g) orice plătitor de venituri de natură salarială sau asimilate salariilor.

9. *Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 227/2015)

Titlul IV — Impozitul pe venit

Capitolul III — Venituri din salarii și asimilate salariilor

Art. 76. — Definirea veniturilor din salarii și asimilate salariilor (...)(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor (...)

p) sume reprezentând salarii/solde, diferențe de salarii/solde, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicii de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept; (...)

Titlul V — Contribuții sociale obligatorii

Capitolul II — Contribuțiile de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat

Secțiunea a 2-a — Veniturile pentru care se datorează contribuția și cotele de contribuții

Art. 137. — Categoriile de venituri supuse contribuțiilor de asigurări sociale

(1) Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii, prevăzuți la art. 136, datorează, după caz, contribuția de asigurări sociale pentru următoarele categorii de venituri realizate din România și din afara României, cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, pentru care există obligația declarării în România:

a) venituri din salarii sau asimilate salariilor, definite conform art. 76; (...)

III. **Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept**

10. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Iași — Secția I civilă, reclamantul a chemat în judecată pârâții Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel București, Tribunalul București, cu citarea obligatorie a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, solicitând să se constate că daunele-interese moratorii sub forma dobânzilor legale penalizatoare stabilite în favoarea reclamantilor prin mai multe hotărâri judecătorești, care au recunoscut anumite componente de salarizare acestora — valori de referință sectorială (VRS) și anumite diferențe salariale, dobânzi legale penalizatoare sau remuneratorii — nu sunt supuse regimului fiscal prevăzut de dispozițiile art. 55 alin. (2) lit. j¹) și dispozițiile art. 296³ din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 76 alin. (2) lit. p) și art. 137 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

11. În motivare, reclamantul a arătat că dețin calitatea de grefieri în cadrul Tribunalului București, iar prin hotărâri judecătorești irevocabile instituția angajatoare a fost obligată să le plătească dobânda legală pentru plata cu întârziere a drepturilor de natură salarială stabilite în favoarea lor prin hotărâri judecătorești.

12. Având în vedere executarea cu întârziere de către debitorii a sumelor stabilite prin titluri executorii, au considerat reclamantul că este evident faptul că aceste sume nu reprezintă dobânzi acordate în legătură cu salariile, ci sume acordate pentru pierderea efectiv suferită de creditorii, motiv pentru care nu sunt supuse impunerii în baza art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Codul fiscal.

13. Pârâta Înalta Curte de Casație și Justiție a formulat întâmpinare prin care a invocat o serie de excepții, iar pe fond a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii, explicând regimul acestor dobânzi stabilit conform Deciziei nr. 21 din 22 iunie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

14. La dosar a depus întâmpinare și pârâta Tribunalul București, prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii, susținând, în esență, că sumele reprezentând dobânzi legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii nu au cum să fie disociate de drepturile salariale.

15. La termenul din 14 noiembrie 2024, Tribunalul Iași — Secția I civilă a dispus sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și a suspendat judecata până la soluționarea sesizării.

IV. **Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii**

16. Completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat, prin raportare la obiectul acțiunii deduse judecătii, că domeniul de aplicare se circumscrie dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, chiar dacă acțiunea nu vizează direct drepturi salariale, ci nivelul despăgubirilor datorate ca urmare a achitării cu întârziere și incorecte a drepturilor salariale, deoarece miza procesului este constituită, în esență, tot de sume pe care salariatul trebuie să le primească de la angajator, ca urmare a unei anumite modalități de desfășurare a raporturilor de muncă.

17. Totodată, instanța de trimitere a reținut că soluționarea litigiului depinde de o chestiune de drept, adică de modul de interpretare al unor dispoziții din Codul fiscal, prin raportare la sumele pe care le datorează pârâții reclamantilor în temeiul unor hotărâri judecătorești, iar chestiunea de drept nu a fost identificată printre cele deja soluționate de instanța supremă ori care s-ar afla în curs de soluționare.

V. **Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

18. Părțile nu au prezentat puncte de vedere asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

VI. **Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

19. Completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat, după analiza argumentelor reclamantilor prin prisma dispozițiilor incidente, dar și a jurisprudenței, că este aplicabilă regula generală în materie de astfel de accesorii, adică cea reglementată de Codul fiscal (atât vechi, cât și nou) care asimilează sumele vizate de reclamant cu drepturile salariale, în sensul în care regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și lor.

VII. **Jurisprudența instanțelor naționale în materie**

20. Față de conținutul întrebării adresate instanței supreme nu a mai fost necesară consultarea instanțelor cu privire la chestiunea de drept sesizată.

VIII. **Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii**

21. Prin Decizia nr. 21 din 22 iunie 2015 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată în Dosarul nr. 199/1/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 5 octombrie 2015, s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1.079 alin. 2 pct. 3 din Codul civil de la 1864 și art. 1.523 alin. (2) lit. d) din Codul civil raportat la art. 166

alin. (1) și (4) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare [art. 161 alin. (1) și (4) din Codul muncii în forma anterioară republicării] și art. 1.088 din Codul civil de la 1864, art. 2 din O.G. nr. 9/2000, aprobată prin Legea nr. 356/2002, cu modificările și completările ulterioare, art. 2 din O.G. nr. 13/2011, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1.535 din Codul civil, dobânzile penalizatoare datorate de stat pentru executarea cu întârziere a obligațiilor de plată pot fi solicitate pentru termenul de 3 ani anterior datei introducerii acțiunii”.

22. Prin Decizia nr. 7 din 27 aprilie 2015 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată în Dosarul nr. 16/1/2014/HP/C, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 26 iunie 2015, s-a stabilit că: „Plățile voluntare eşalonate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, efectuate în baza unui titlu executoriu nu întrerup termenul de prescripție a dreptului material la acțiune pentru daunele-interese moratorii sub forma dobânzii penalizatoare.”

23. Prin Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014 a Completului competent să judece recursul în interesul legii, pronunțată în Dosarul nr. 21/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 3 iunie 2014, s-a stabilit că: „În aplicarea dispozițiilor art. 1.082 și art. 1.088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011”.

24. Prin Decizia nr. 3 din 11 martie 2024 a Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii, pronunțată în Dosarul nr. 2.641/1/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 9 mai 2014, s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că: drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6-13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, au natura juridică a unor despăgubiri și, prin urmare, nu sunt incluse în cuantumul indemnizațiilor de încadrare ale magistraților și nu pot fi avute în vedere pentru stabilirea bazei de calcul al pensiei de serviciu. Cuantumul acestor despăgubiri este supus plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea coeficienților de multiplicare menționați.”

25. Prin Decizia nr. 4 din 22 ianuarie 2018 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată în Dosarul nr. 2.524/1/2017, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 213 din 9 martie 2018, au fost respinse, ca inadmisibile, sesizările conexate, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă dobânda legală penalizatoare acordată prin hotărâri judecătorești pentru eşalonarea plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale reprezintă venituri salariale sau venituri asimilate salariilor în sensul art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare [art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare], supuse impozitării și plății celorlalte contribuții sau reprezintă despăgubiri în sensul art. 42 lit. b) din Legea nr. 571/2003 [art. 62 lit. h) din Legea nr. 227/2015], nesupuse impozitului”.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

26. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Curtea Constituțională în exercitarea controlului de constituționalitate a dispozițiilor legale supuse interpretării.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

27. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

28. Temeiul sesizării îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

29. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar conform alin. (3) al aceluiași articol, „Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.”

30. Conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

31. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

32. Spre deosebire de condițiile de admisibilitate ale sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită.

33. De asemenea, în această procedură Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de completurile de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță, iar nu doar de către cele ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

34. Verificând îndeplinirea condițiilor subsumate prevederilor art. 1 alin. (1) și (3) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se constată, în primul rând, că procesul în care a fost formulată sesizarea privește drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, prin prisma normelor legale a căror interpretare se solicită.

35. Astfel, obiectul dedus judecății privește plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, reclamantii având calitatea de grefieri în cadrul Tribunalului București.

36. În al doilea rând, cauza în care a fost formulată sesizarea se află în primă instanță, pe rolul unui complet de judecată specializat în litigii de muncă și asigurări sociale din cadrul Tribunalului Iași — Secția I civilă.

37. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni dificile de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, se constată că această cerință instituie o dublă condiționare: pe de o parte, să existe o chestiune dificilă de drept și, pe de altă parte, să fie stabilită legătura necesară între dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea cauzei pe fond.

38. Verificând îndeplinirea acestei cerințe sub această dublă condiționare, se reține, în esență, că sesizarea vizează lămurirea naturii juridice a „daunelor-interese moratorii sub forma dobânzilor legale penalizatoare și actualizările cu indicele de inflație stabilite prin raportare la diferențele salariale acordate în favoarea unui grefier, prin hotărâri judecătorești prin care au recunoscut îndreptățirea la o valoare de referință sectorială superioară celei aplicate de angajator la data plății salariului”, respectiv dacă acestea „sunt supuse regimului fiscal prevăzut de dispozițiile art. 55 alin. (2) lit. j¹) și dispozițiile art. 296³ din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 76 alin. (2) lit. p) și art. 137 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare”.

39. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept apreciază că de lămurirea acestei chestiuni depinde soluționarea pe fond a cauzei, dat fiind că reclamantii din procesul în care a fost formulată sesizarea pretind că aceste daune-interese moratorii nu sunt supuse regimului fiscal prevăzut de Codul fiscal din 2003, respectiv Codul fiscal din 2015.

40. Cu referire la cealaltă condiție, în lipsa unei definiții legale a acestei noțiuni, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, formată în aplicarea art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a statuat în mod constant că, pentru a se putea discuta de existența unei chestiuni de drept, este necesar ca problema de drept antamată „să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății” (Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, și Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).

41. Noul act normativ, reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, a preluat sintagma utilizată în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă referitoare la *existența chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective*, aceasta regăsindu-se în cuprinsul art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență menționată.

42. De altfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor *chestiuni dificile de drept*”.

43. În consecință, jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și sub imperiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care s-a urmărit asigurarea unei practici judiciare unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice (Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024).

44. În aceste condiții, se cuvine subliniat că nu orice chestiune de drept poate fi supusă dezlegării prin acest mecanism de unificare jurisprudențială, ci numai aceea care ridică problema precarității textelor de lege, a caracterului lor dual și complex. În caz contrar, rolul instanței supreme ar deveni unul de soluționare directă a cauzei aflate pe rol și ar neutraliza rolul constituțional al instanței legal investite de a judeca în mod direct și efectiv procesul.

45. Chestiunea de drept supusă dezlegării nu ridică însă o reală dificultate, în contextul în care dispozițiile legale anterior citate nu sunt lacunare, incomplete și nici neclare, neexistând riscul apariției unei practici judiciare neunitare.

46. Trebuie subliniat că, pentru lămurirea întrebării instanței de trimitere, pot fi valorificate reperele jurisprudențiale din cuprinsul Deciziei nr. 21 din 22 iunie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și din celelalte decizii menționate la pct. VIII, referitoare la interpretarea și aplicarea noțiunii de dobândă în materia drepturilor salariale restante, stabilite prin titluri executorii, și momentul de la care aceasta se datorează.

47. De asemenea, în contextul aplicabilității acestei jurisprudențe obligatorii a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost pronunțată și Decizia nr. 4 din 22 ianuarie 2018, care a reținut în paragraful 76 o practică consistentă și unitară a instanțelor, fără excepție, care consideră că dobânzile acordate pentru plata cu întârziere a unor drepturi salariale, stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, precum și sumele rezultând din actualizarea cu indicele de inflație a diferențelor salariale sunt supuse impozitului și celorlalte contribuții obligatorii prevăzute de lege, fiind venituri asimilate salariului, în sensul dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea nr. 571/2003, respectiv al dispozițiilor art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015, fiind așadar supuse impozitului pe venit.

48. Această din urmă decizie a stabilit caracterul inadmisibil al sesizării completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la aceeași problemă juridică, pentru considerente valide și în prezent.

49. Se impune și precizarea că obiectul cererii de chemare în judecată în litigii în care a fost formulată prezenta sesizare vizează daunele-interese moratorii aferente drepturilor salariale reprezentând valoarea de referință sectorială, context în care Decizia nr. 4 din 11 martie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nu prezintă relevanță, aceasta din urmă făcând trimitere la coeficienții de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6-13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

50. Privirea de ansamblu asupra jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în unificarea practicii demonstrează că instanța de trimitere dispune de indicatorii necesari aplicării legii la situația de fapt neexistând vreun motiv pentru care ar trebui să fie lămurite dispozițiile legale invocate.

51. Așadar, instanța de trimitere nu se confruntă cu o dificultate reală în interpretarea normelor de drept incidente, fapt ce rezultă fără îndoială și din punctul acesteia de vedere, în cuprinsul căruia nu s-a demonstrat dificultatea chestiunii de drept, urmărindu-se mai degrabă obținerea unei confirmări a soluției ce urmează a fi adoptată în cauza dedusă judecătii.

52. Or, instanța supremă nu poate fi investită în cadrul acestui mecanism de asigurare a practicii judiciare unitare cu soluționarea cauzelor deduse judecătii, atribut ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență exclusivă a instanțelor de judecată.

53. Față de cele expuse se constată că întrebarea adresată de către Tribunalul Iași — Secția I civilă nu relevă o chestiune de

drept veritabilă, concluzie dedusă atât din conținutul normativ clar al dispozițiilor vizate de sesizare, cât și din existența unor dezlegări anterioare date de instanța supremă prin hotărâri obligatorii în materia vizată de normele invocate de instanța de trimitere, ce pot oferi repere concrete de interpretare, utile în soluționarea cauzei deduse judecătii.

54. Prin urmare, constatând că nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se impune respingerea sesizării, ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Iași — Secția I civilă, în Dosarul nr. 3.528/99/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă daunele-interese moratorii sub forma dobânzilor legale penalizatoare și actualizările cu indicele de inflație stabilite prin raportare la diferențele salariale acordate în favoarea unui grefier, prin hotărâri judecătorești prin care au recunoscut îndreptățirea la o valoare de referință sectorială superioară celei aplicate de angajator la data plății salariului, sunt supuse regimului fiscal prevăzut de dispozițiile art. 55 alin. (2) lit. j¹) și dispozițiile art. 296³ din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 76 alin. (2) lit. p) și art. 137 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Maria-Camelia Drăgușin

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

